Nr. 47. 1934.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 24. listopada 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 listopada 1934 r.

w sprawie kontroli cen węgla.

Na podstawie art. 1 lit. a i c oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. nr. 29, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się kontrolę cen węgla przy sprzedaży na rynek krajowy i zagraniczny.

Kontrolę tę sprawuje Minister Przemysłu i Handlu przez wydelegowanych w tym celu kontrolerów.

§ 2. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 294), zarządy przedsiębiorstw węglowych i ich związków, upoważnionych przez nie do sprzedaży węgla powinny delegowanym kontrolerom przedstawiać dokumenty, rachunki i wszelkie inne dane do umożliwienia im przeprowadzenia powyższej kontroli.

§ 3. Wszystkie kopalnie powinny do dnia 15. każdego miesiąca przesyłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wykazy sprzedanego węgla w poprzednim miesiącu z podziałem na węgiel, sprzedany bezpośrednio przez kopalnie i przez ich organizacje handlowe.

§ 4. Koszty kontroli, przewidzianej w § 1, ustala się w wysokości 3/4 grosza od każdej na rynku wewnętrznym sprzedanej tonny węgla. Koszty te ponoszą kopalnie, a w razie niesamoistnej sprzedaży węgla przez kopalnie, ich organizacje handlowe. Przypadające z tytułu kontroli kwoty powinny być wpłacane najpóźniej do dnia 15. każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Sposób wpłaty będzie przepisany przez zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu, ogłoszone w Monitorze Polskim.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 marca 1933 r. o uregulowaniu cen węgla w sprzedaży z kopalń na rynek krajowy (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 125).

Minister Przemysłu i Handlu:

H. Floyar-Rajchman.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 100 z dnia 12 listopada 1934 r.)

USTAWA

z dnia 15 lipca 1925 r.

o państwowym podatku przemysłowym.

(Ciąg dalszy nr. 46.)

Warszawskiej Okręgowej: Miasta: Ciechanów, Ciechocinek, Góra Kalwarja, Grojec, Kałuszyn, Łowicz, Mława, Mińsk Mazowiecki, Płock, Płońsk, Pułtusk, Rawa, Radzymin, Sierpc, Skierniewice.

Powiaty: błoński, kutnowski, włocławski:

Wileńskiej: Miasta i miasteczka: Głębokie, Nowo-Wilejka, Oszmiana, Święciany, Troki.

Na obszarze województwa śląskiego: Miasta: Aleksandrowicze, Bobrek, Cieszyn, Chybie, Goleszów, Jasienica, Jaworze, Komorowice, Lubliniec. Mikołów, Mikuszowice, Olszówka Dolna, Skoczów, Stare Bielsko, Ustroń, Wapienica, Wodzisław, Żory,

Gminy i obszary dworskie: Kończyce, Ligota Pszczyńska, Łaziska Górne, Łaziska Średnie, Makoszowy, Murcki, Pawłów, Tychy.

Powiaty: rybnicki, tarnogórski, z wyłączeniem Tarnowskich Gór i Radzionkowa.

E. Klasa IV. Wszystkie inne miejscowości i powiaty.

U w a g a: Miasta i miasteczka, niewymienione osobno w powyższej klasyfikacji, zalicza się do tej samej klasy, do której zaliczono odnośny powiat.

Część II.

Podział przedsiębiorstw na kategorje.

A. PRZEDSIĘBIORSTWA HANDLOWE.

I. Prowadzące handel towarowy (art. 5, p. 1).

Kategorja pierwsza.

Handel hurtowy czyli zbyt wszelkiego rodzaju towarów przeważnie w większych ilościach (partjami), głównie kupcom i przemysłowcom.

Kategorja druga.

1. Handel detaliczny, czyli sprzedaż wszelkiego rodzaju towarów w mniejszych ilościach, zarówno drobnym kupcom, jak i spożywcom.

2. Drobna sprzedaż (p. kategorja III) nawet wyłącznie spożywcom towarów, posiadających cechy produkcji wytworniejszej, jak to:

a) kamieni szlachetnych, pereł i korali prawdziwych, przedmiotów, wyrobionych w całości lub w części ze złota lub platyny, oraz wyrobów srebrnych z wyjątkiem drobnej bižuterji, oraz z wyjątkiem zegarków kieszonkowych w oprawie srebrnej;

b) wyrobów z kości słoniowej, bursztynu, masy perłowej i szyldkretu oraz artykułów toaletowych i galanteryjnych, których przeważną część składową stanowią: masa perłowa, szyldkret, kość słoniowa, emalja i kamienie półszlachetne, jako też pozłacane lub posrebrzane metale i stopy;

c) bronzów, majolik i platerowanych zastaw stołowych;

d) wyrobu z kryształu i porcelany;

e) antyków z wyjątkiem książek;

f) mebli wyściełanych, rzeźbionych, politurowanych i woskowanych, oraz wytwornych mebli i trumien metalowych, pianin i fortepianów, dywanów, kobierców i gobelinów, portjer i tkanin meblowych;

g) ekwipaży, rowerów, motocykli i samochodów;

h) skór meblowych i galanteryjnych, skórzanych przyborów podróżnych, wyrobów siodlarskich i rymarskich, z wyjątkiem zwykłej uprzęży dla sprzężaju roboczego; ubrań skórzanych, futer i ubiorów futrzanych, z wyjątkiem zwykłych skór, kożuchów i czapek baranich, wykwintnego obuwia gemzowego, zamszowego, lakierowanego, oraz wykwintnego obuwia z tkanin;

i) zagranicznych i krajowych towarów włóknistych, prócz krajowych towarów bawełnianych i półwełnianych oraz prócz samodziałów i innych materjałów, używanych na ubiory ludowe;

j) ubiorów gotowych, prócz ludowych i robotniczych, używanych do pracy codziennej, bielizny jedwabnej i webowej oraz strojnej z cienkich materjałów, kapeluszy zagranicznych i strojnych kapeluszy damskich, parasoli i parasolek, krytych tkaniną jedwabną lub półjedwabną, tiulu jedwabnego, tkanin haftowanych i wyrobów dzianych jedwabnych;

k) win winogronowych, koniaków, wódek, likierów, kawioru, ostryg, homarów, pasztetów, łososi, turbot, jesiotrów, sielew i t. p. wyszukanych towarów gastronomicznych.

3. Handel specjalny nawet drobny, następującemi towarami:

a) pachnidłami i kosmetyką;

b) dziełami sztuk plastycznych;

c) bronią;

d) aparatami fotograficznemi, przyborami optycznemi, chirurgicznemi, fizycznemi i t. p. armaturą elektryczną, przyborami do wodociągów i łazienek, kasami ogniotrwałemi, lustrami, wyrobami gumowemi i gutaperkowemi;

e) kawą i herbatą;

f) materjałami aptecznemi w stolicy oraz w miejscowościach pierwszej i drugiej klasy;

g) lakierami i farbami olejnemi;

h) obiciami papierowemi;

i) lampami;

j) przędzą i koronkami;

k) wszelkiego rodzaju silnikami i maszynami, w tej liczbie maszynami do szycia, do pisania, do rachowania oraz ich częściami składowemi.

4. Sprzedaż mięsa, połączona z wyrębem, odpowiadająca cechom, określonym w p. 1.

Uwaga: Zakłady, prowadzące handel towarowy na podstawie świadectw przemysłowych II kategorji, mogą utrzymywać nieograniczoną ilość oddzielnych składów (art. 22) tylko w obrębie tej miejscowości, w której zakład się znajduje.

Kategorja trzecia.

1. Drobna sprzedaż, czyli sprzedaż wszelkich towarów, z wyjątkiem wymienionych w punkcie 2 kategorji drugiej, wyłącznie spożywcom z zakładów, składających się z jednego pokoju.

Zakłady, prowadzące handel towarowy na podstawie świadectw przemysłowych trzeciej kategorji mogą zatrudniać prócz właściciela lub zastępującego go dorosłego członka jego rodziny, najwyżej jednego dorosłego najemnego subjekta handlowego i utrzymywać nie więcej niż dwa oddzielne składy (art. 22) przy zakładzie handlowym.

2. Zakłady handlu towarowego, należące do spółdzielni, bez względu na rodzaj prowadzonego handlu.

3. Sprzedaż mięsa, połączona z wyrębem, odpowiadająca warunkom, określonym w p. 1.

Kategorja czwarta.

Drobna sprzedaż towarów, z wyjątkiem wymienionych w punkcie 2 kategorji drugiej, wyłącznie spożywcom, dokonywana z niewielkich pomieszczeń, nie posiadających ani wyglądu, ani charakteru pokoju, oraz sprzedaż mięsa połączona z wyrębem, odpowiadająca powyższym warunkom.

Zakłady, prowadzące handel towarowy na podstawie świadectw czwartej kategorji, nie mogą utrzymywać oddzielnych składów (art. 22); w zakładach tych nie może być zatrudniony prócz właściciela lub zastępującego go dorosłego członka jego rodziny żaden dorosły najemny subjekt handlowy.

Kategorja piąta.

Handel wędrowny (domokrążny) art. 8 punkt 1).

1. Kategorja V-a handel rozwoźny (art. 19 lit. b).

2. Kategorja V-b handel obnośny (art. 19 lit. a).

W b. dzielnicy rosyjskiej świadectwa przemysłowe na handel wędrowny uprawniają w granicach obowiązujących w tym względzie przepisów admini-

stracyjnych do sprzedaży poza obrębem miast i miasteczek wszelkiego rodzaju towarów, z wyjątkiem towarów, wymienionych w punkcie 2 kategorji drugiej.

W obrębie zaś miast i miasteczek dozwolony jest na tych samych zasadach tylko handel obnośny a to: artykułami spożywczemi, napojami chłodzącemi, wyrobami tytoniowemi i zapałkami, tudzież gazetami i książkami.

Do handlu wędrownego (art. 19), wykonywanego na obszarze b. dzielnicy austrjackiej i pruskiej mają zastosowanie przepisy, zawarte w odnośnych ustawach przemysłowych, obowiązujących w tych dzielnicach.

II. Skup zawodowy (art. 5, punkt 1).

Skup w celu odprzedaży wewnątrz Państwa lub na wywóz zagranicę surowców krajowych, produktów rolnictwa i leśnictwa oraz zwierząt domowych, drobiu, tudzież innych towarów bez utrzymywania w tym celu zakładów handlowych.

Kategorja pierwsza.

Na sumę ponad pięćset tysięcy (500.000) złotych rocznie.

Kategorja druga.

Na sumę ponad sto tysięcy (100.000) do pięciuset tysięcy (500.000) złotych rocznie.

Kategorja trzecia.

Na sumę ponad dwadzieścia tysięcy (20.000) złotych do stu tysięcy (100.000) złotych rocznie.

Kategorja czwarta.

Na sumę do dwudziestu tysięcy (20.000) złotych.

Przedsiębiorstwa skupu surowców krajowych, produktów rolnictwa i leśnictwa oraz zwierząt domowych i drobiu mogą utrzymywać oddzielne składy:

1) w nieograniczonej ilości na obszarze całej Rzeczypospolitej, o ile nabyły świadectwa przemysłowe kategorji pierwszej;

2) nie więcej niż pięć składów w obrębie powiatu, w którym przedsiębiorca zamieszkuje lub w granicach powiatów sąsiednich, o ile nabyto świadectwo drugiej kategorji.

3) nie więcej niż dwa składy w obrębie tej miejscowości, gdzie przedsiębiorca stale mieszka, o ile nabyto świadectwo trzeciej kategorji;

4) nie więcej niż jeden skład w tej miejscowości, gdzie przedsiębiorca stale mieszka, o ile nabyto świadectwo czwartej kategorji.

III. Instytucje kredytu krótkoterminowego (art. 5 punkt 2).

Kategorja pierwsza.

1. Instytucje kredytu krótkoterminowego z kapitałem zakładowym ponad pięćset tysięcy złotych.

2. Domy bankowe.

Kategorja druga.

1. Instytucje kredytu krótkoterminowego z kapitałem zakładowym ponad pięćdziesiąt tysięcy (50.000) do pięciuset tysięcy (500.000) złotych.

2. Kantory wymiany i lombardy.

Kategorja trzecia.

Instytucje kredytu krótkoterminowego z kapitałem zakładowym do pięćdziesięciu tysięcy (50.000) złotych.

Kategorja czwarta.

Zakłady kredytowe, należące do spółdzielni, bez względu na wysokość kapitału zakładowego.

IV. Przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe (art. 5, punkt 3).

Kategorja pierwsza.

Przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, nie oparte na wzajemności.

Kategorja druga.

1. Oddziały przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, nie opartych na wzajemności.

2. Przedsiębiorstwa ubezpieczeniowe, oparte na wzajemności i ich oddziały.

V. Roboty i dostawy (art. 5, punkt 4).

Kategorja pierwsza.

Na sumę ponad czterysta tysięcy (400.000) złotych.

Kategorja druga.

Na sumę ponad osiemdziesiąt (80.000) do czterystu tysięcy (400.000) złotych.

Kategorja trzecia.

Na sumę ponad dwadzieścia tysięcy (20.000) do osiemdziesięciu tysięcy (80.000) złotych.

Kategorja czwarta.

Na sumę do dwudziestu tysięcy (20.000) złotych.

VI. Przedsiębiorstwa pośrednictwa handlowego, ekspedycyjne i przewozowe (art. 5 punkt 5).

Kategorja czwarta.

1) Przedsiębiorstwa komisowe, ekspedycyjne, przewozowe, oraz ekspedycyjno-przewozowe, utrzymujące oddziały.

2) Przedsiębiorstwa, przejmujące towary na skład z wydawaniem na nie pożyczek, lub bez wydawania.

Kategorja druga.

1) Oddziały i filje przedsiębiorstw, wymienionych w punkcie 1 kategorji pierwszej.

2) Przedsiębiorstwa komisowe, ekspedycyjne i przewozowe, nie utrzymujące oddziałów i filji.

3) Biura techniczne.

4) Biura wywiadowcze, informacyjne, pogrzebowe i wszelkie biura pośrednictwa handlowego.

5) Biura pisania podań, zatrudniające więcej niż dwóch pracowników.

Kategorja trzecia.

1) Biura pisania podań, zatrudniające najwyżej dwóch pracowników.

2) Biura pośrednictwa pracy.

Kategorja czwarta.

Biura tłumaczeń i przepisywania na maszynie.

VII. Zakłady gastronomiczne: restauracyjne, cukiernie, kawiarnie i mleczarnie (art. 5, punkt 6).

Kategorja pierwsza.

Zakłady gastronomiczne ze sprzedażą lub nawet bez sprzedaży trunków, zatrudniające ponad 20 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, w tych zakładach pracujących.

Kategorja druga.

1) Zakłady, zatrudniające ponad 10 do 20 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, w tych zakładach pracujących.

2) Zakłady gastronomiczne z wyszynkiem trunków, zatrudniające nawet mniej niż 10 osób, licząc w tem właściciela i członków jego rodziny, w tych zakładach pracujących.

Kategorja trzecia.

Wszelkie inne mniejsze zakłady gastronomiczne jadołodajnie — bez wyszynku trunków.

VIII. Sale bilardowe (art 5, punkt 6).

Kategorja trzecia.

Sale bilardowe, utrzymywane oddzielnie od zakładów gastronomicznych.

(Ciąg dalszy nastąpi).

(Przedruk z Dz. Ust. Rzpl. z d. 31. sierpnia 1934 r., nr. 76).

Komunikaty.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Świadome spełnienie czynu (art. 17 K. K.).

Ujęcie przez sąd działania oskarżonego jako „świadomego spełnienia czynu" — jest stwierdzeniem, w rozumieniu prawa karnego, działania, odpowiadającego woli podmiotu przestępstwa i oznacza nie świadome przedsięwzięcie pewnych tylko czynności (np. ruchów ciała), lecz obejmuje także uzmysłowienie sobie celu i znaczenia tych czynności czyli jest równoznaczne z pojęciem zdawania sobie sprawy ze znaczenia czynu w rozumieniu art. 17 K. K. (Orzecz. z 21. VI. 34 Nr. 3 K. 648/34.).

Obowiązek dozoru nad nieletnim (art. 69 § 2 K. K. i art. 17 pr. o wykr.).

Odpowiedzialność z art. 17 pr. o wykr. zachodzi przy ustaleniu, że dokonanie przestępstwa przez nieletniego, oddanego pod dozór odpowiedzialny (art. 69 § 2 K. K. oraz art. 6 § 3 pr. o wykr.) było wynikiem niewykonania przez sprawującego dozór obowiązków zleconego dozoru w zakresie bardziej starannej opieki i kierownictwa, niż miał je nieletni w czasie popełnienia przestępstwa, powodującego zastosowanie doń środka wychowawczego, w myśl przepisów prawem przewidzianych (Orzec. z 3. IX. 34 r. Nr. 2 K. 793/34.).

Sprawca rozpowszechniania ulotki mieszczącej zniewagę (art. 127 K. K.).

Zgodnie z zasadą indywidualizmu K. K. za sprawców przestępstwa z art. 127 K. K. należy uważać nietylko autora ulotki mieszczącej zniewagę, lecz także tych, którzy ją rozpowszechniali ze świadomością i zgodą na skutek przewidziany w art. 127 K. K. lub tylko na przestępczość działania (art. 14 K. K.), przyczem każdy ze sprawców jest sprawcą samoistnym, którego odpowiedzialność zupełnie nie zależy od odpowiedzialności innych osób (Orzecz. z 17. V. 34 Nr. 3 K. 426/34.).

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08